

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171487408/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

OBERSTEN.

Det vilde gøre mig meget ondt, om Willibald ikke forstod at tage alt dette i Betragtning. Men jeg tror, Du gør Dig Skrupler uden Grund. Willibald vil sikkert vide, hvor fortræffelig en Støtte det vil være ham for hans Liv og for hans Carrière, og jeg er desuden overbevist om, at han vil høre paa sine Forældres Raad i den Retning. Har Du aldrig talt med ham om det?

FROEN.

Nej, Rathen, for jeg har aldrig vidst, hvordan jeg skulde gribe det an. Jeg kan ikke rigtig tale med Willibald mere. Du ved jo selv, han taler saa at sige aldrig uden med Dig om Tjenesten og militære Ting, og saa har han jo i det sidste Aar været rent slugt op af Regimentet og denne Afhandling. Saa syntes jeg ogsaa, han skulde have Ro, naar han var en Smule fri.

OBERSTEN
(eftertænkssom).

Det er nu en Gang en egen Ting med saadan en voksen Dreng. Willibald har været og har burdet være udenfor sine Forældres Tugt allerede i adskillige Aar. Og saa er vi paa den anden Side dog stadig noget andet end et Ægtepar og en ung Mand, der bor i samme Lejlighed. Vi er